

31990L0658

L 353/73

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

17.12.1990

DYREKTYWA RADY

z dnia 4 grudnia 1990 r.

zmieniająca, ze względu na zjednoczenie Niemiec, niektóre dyrektywy odnoszące się do wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych

(90/658/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49 i art. 57 ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

ze względu na zjednoczenie Niemiec niezbędne jest wprowadzenie niektórych zmian do dyrektyw 75/362/EWG ⁽⁴⁾, 77/452/EWG ⁽⁵⁾, 78/686/EWG ⁽⁶⁾, 78/1026/EWG ⁽⁷⁾ i 80/154/EWG ⁽⁸⁾, ostatecznie zmienionych dyrektywami 89/594/EWG ⁽⁹⁾ i 89/595/EWG ⁽¹⁰⁾, dotyczących, odpowiednio, wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentystry, lekarza weterynarii oraz położnej, jak również do dyrektywy 85/433/EWG ⁽¹¹⁾, zmienionej dyrektywą 85/584/EWG ⁽¹²⁾, i dyrektywy 85/384/EWG ⁽¹³⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 86/17/EWG ⁽¹⁴⁾, dotyczących, odpowiednio, wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydawanych w dziedzinie farmacji i architektury, oraz do dyrektywy 75/363/EWG ⁽¹⁵⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 89/594/EWG, dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarza;

od czasu zjednoczenia Niemiec prawo wspólnotowe stosuje się w pełni na terytorium dawnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej;

w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji panującej na wspomnianym terytorium niezbędne okazuje się wprowadzenie zmian do wspomnianych dyrektyw;

konieczne jest przyznanie — na zasadzie praw nabytych — obywatelom niemieckim, wykonującym swój zawód na wyżej wymienionym terytorium na podstawie wykształcenia, którego zdobywanie rozpoczęli tam przed zjednoczeniem, a które nie jest zgodne z zasadami wspólnotowymi w dziedzinie kształcenia, prawa do uznania ich dyplomów, świadectw czy innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji na warunkach podobnych do tych, z których skorzystali inni obywatele Państw Członkowskich w momencie przyjmowania wyżej wymienionych dyrektyw lub w momencie przyjmowania tych Państw do Wspólnoty;

należy chronić na szczeblu Wspólnoty prawa nabyte osób posiadających stare dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które nie są już wydawane wskutek zmian zaszytych w przepisach Państwa Członkowskiego, które je wydało. Postanowienie takie zostało wprowadzone na mocy dyrektywy 89/594/EWG do większości dyrektyw dotyczących wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji. Postanowienie to może, bez potrzeby wnoszenia do niego żadnych zmian, działać na korzyść obywateli niemieckich pochodzących z terytorium dawnej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Należy również wprowadzić podobne postanowienie do dyrektywy 85/433/EWG dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji;

większość przepisów szczególnych odnoszących się do uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydawanych przez dawną Niemiecką Republikę Demokratyczną traci podstawę ze względu na zjednoczenie Niemiec. Przepisy te powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) skreśla się pkt 3 („w Niemczech”).

(1) Dz.U. L 266 z 28.9.1990, str. 12, wraz ze zmianą przekazaną 28 listopada 1990 r.

(2) Opinia wydana dnia 24 października 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja wydana dnia 21 listopada 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

(3) Opinia wydana dnia 20 listopada 1990 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

(4) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1.

(5) Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1.

(6) Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1.

(7) Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 1.

(8) Dz.U. L 33 z 11.2.1980, str. 1.

(9) Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19.

(10) Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 30.

(11) Dz.U. L 253 z 24.9.1985, str. 37.

(12) Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 42.

(13) Dz.U. L 223 z 21.8.1985, str. 15.

(14) Dz.U. L 27 z 1.2.1986, str. 71.

(15) Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14.

2. Dodaje się następujący artykuł:

Artykuł 2

„Artykuł 9a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 75/363/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a) pkt 1 i 2, oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, przedmiotowy zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzają posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty, potwierdzają wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2-5 dyrektywy 75/363/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed wygaśnięciem terminu ustanowionego w art. 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 75/363/EWG, oraz
- umożliwiają wykonywanie zawodu lekarza specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 5 i 7.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, by do tych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji było dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze bądź organy niemieckie, stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza specjalisty przez okres równy podwojonemu okresowi różnicy pomiędzy długością specjalistycznego kształcenia nabytego na terytorium Niemiec i minimalną długością kształcenia ustanowioną w dyrektywie 75/363/EWG, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących długości kształcenia, ustanowionych w art. 4 i 5 dyrektywy 75/363/EWG.”.

W art. 9 ust. 1 dyrektywy 75/363/EWG dodaje się następujący akapit drugi:

„Jednakże w odniesieniu do terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Niemcy podejmują środki niezbędne do stosowania art. 2-5 w terminie osiemnastu miesięcy począwszy od daty zjednoczenia.”.

Artykuł 3

Do dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („w Niemczech”) skreśla się tiret drugie.
2. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 77/453/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- dają prawo do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a), oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie, wydane przez właściwe władze niemieckie, stwierdzające, że osoby te wykonywały, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, zawód pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną w Niemczech, przynajmniej przez trzy lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia. Ta działalność musi obejmować pełną odpowiedzialność za planowanie, organizację i realizację opieki pielęgniarskiej nad pacjentem.”.

Artykuł 4

Do dyrektywy 78/686/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („w Niemczech”) skreśla się:
 - podział na dwa numerowane punkty,
 - tekst z pkt 2.

2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 7a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza dentysty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie określone w art. 3 lit. a), oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzają posiadanie kwalifikacji lekarza dentysty specjalisty, potwierdzają wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec, oraz
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza dentysty specjalisty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 5 ust. 1 i 2.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, by do tych dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji było dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze bądź instytucje niemieckie, stwierdzające, że dana osoba wykonywała zawód lekarza dentysty specjalisty przez okres równy podwojonemu okresowi różnicy pomiędzy długością specjalistycznego kształcenia nabytego na terytorium Niemiec i minimalną długością kształcenia ustanowioną w dyrektywie 78/687/EWG, w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają minimalnych wymagań dotyczących długości kształcenia ustanowionych w art. 2 dyrektywy 78/687/EWG.”

Artykuł 5

Do dyrektywy 78/1026/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („w Niemczech”) skreśla się:

- podział na dwa numerowane punkty,
- tekst z pkt 2.

2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 4a

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza weterynarii, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia przewidzianym w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a), oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy kolejne lata z rzędu w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.”

Artykuł 6

W dyrektywie 80/154/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 lit. a) („w Niemczech”) skreśla się:

- podział na dwa tiret,
- tekst z tiret drugiego.

2. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 5a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnej, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które nie odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 80/155/EWG, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają powyższe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu położnej na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, które są wydawane przez właściwe władze niemieckie, określone w art. 3 lit. a), oraz

— jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby te wykonywały w Niemczech, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód przynajmniej przez trzy lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnej, potwierdzające wykształcenie nabyte na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, które odpowiada minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 1 dyrektywy 80/155/EWG, ale które, na podstawie art. 2, może być uznane tylko pod warunkiem uzupełnienia go praktyką zawodową określoną w art. 4, Państwa Członkowskie inne niż Niemcy uznają te dyplomy, certyfikaty i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji za wystarczający dowód, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec, oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie stwierdzające, że osoby te wykonywały, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, omawiany zawód w Niemczech, przynajmniej przez dwa lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.”.

Artykuł 7

W dyrektywie 85/433/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 lit. c) („w Niemczech”) skreśla się:

- podział na dwa numerowane punkty,
- tekst z pkt 2.

2. W art. 6:

- obecny tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1,
- dodaje się następujący ust. 2:

„2. Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, uniwersyteckie lub równoważne, w dziedzinie farmacji, które są wydawane obywatelom Państw Członkowskich przez Państwa Członkowskie i które odpowiadają minimalnym wymogom kształcenia ustanowionym w art. 2 dyrektywy 85/432/EWG, ale które nie odpowiadają nazwom określonym w art. 4, zostają uznane za równoważne ze stosowaniem dyrektywy z dyplomami określonymi w tymże artykule, o ile jest do nich dołączone zaświadczenie stwierdzające, że potwierdzają one wykształcenie zgodne z postanowieniami dyrektywy 85/432/EWG wspomnianymi w art. 2 niniejszej dyrektywy oraz o ile są one uznane za równoważne przez Państwo Członkowskie, które je wydało, z dyplomami, których nazwy zostały określone w art. 4 niniejszej dyrektywy.”.

3. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 6a

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, uniwersyteckie lub równoważne, w dziedzinie farmacji, które potwierdzają wykształcenie nabyte przez obywateli Państw Członkowskich na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a które nie odpowiadają minimalnym wymogom kształceniowym ustanowionym w art. 2 dyrektywy 85/432/EWG, zostają uznane za równoważne z dyplomami odpowiadającymi takim wymaganiom, jeżeli:

- potwierdzają one kształcenie rozpoczęte przed zjednoczeniem Niemiec,
- nadają prawo do wykonywania zawodu farmaceuty na całym terytorium Niemiec, na takich samych zasadach jak tytuł, który jest wydawany przez właściwe władze niemieckie, określony w art. 4 lit. c), oraz
- jest do nich dołączone zaświadczenie wydane przez właściwe władze niemieckie stwierdzające, że osoby posiadające te tytuły wykonywały, rzeczywiście i w sposób zgodny z prawem, przynajmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia, jeden z zawodów, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG, o ile dostęp do tego zawodu jest w danym Państwie Członkowskim regulowany na mocy szczególnych przepisów.”.

Artykuł 8

Skreśla się art. 6 dyrektywy 85/384/EWG.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1991 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przyjmując powyższe środki, Państwa Członkowskie zamieszczają w nich odniesienie do niniejszej dyrektywy lub też odniesienie takie zostanie do nich dołączone przy urzędowej publikacji. Sposób dokonania tego odniesienia jest ustanawiany przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 1990 r.

W imieniu Rady

G. DE MICHELIS

Przewodniczący